

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/182/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117226983
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6117226983.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a Mgr. Janky Benkovičovej, v právnej veci žalobcu G.. G. U., advokát, so sídlom J. XXXX/XX, XXX XX O. D., M.: XX XXX XXX, proti žalovanej E.. G. B., narodenej XX .XX. XXXX, s trvalým pobytom Y. XX, XXX XX Y. Y., právne zastúpenej spoločnosťou akl.legal, s. r. o., so sídlom Skuteckého 33, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 771 651, o zaplatenie 10.524,67 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/50/2017 - 184 zo dňa 29. 04. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu (prvý výrok) a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konanie v rozsahu 100% (druhý výrok).

2. V odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa požadoval od žalovanej zaplatenia sumy 10.524,67 Eur, ktorá predstavovala ním vyúčtované trovy právneho zastúpenia za zastupovanie žalovanej v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 10C/168/2014 o vyporiadanie BSM, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10.524,67 Eur od 01. 08. 2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

3. Prvoinštančný súd na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia podľa § 18 ods. 4 , § 24 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoA“) mal za to, že žalobca si nesplnil voči žalovanej svoju povinnosť ako advokát v zmysle § 18 ods. 4 ZoA. Z tohto dôvodu mu preto neprislúcha tarifná odmena za žiaden ním vykonaný úkon právnej služby počas zastupovania žalovanej v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/168/2014. Súd prvej inštancie preto žalobu žalobcu zamietol.

4. O trovách konanie rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 , 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a tieto vzhľadom na plný úspech žalovanej v konaní jej priznal v rozsahu 100%.

5. V zákonnej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Odvolanie podal podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalobca bol toho názoru, že súd prvej inštancie síce vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, avšak vykonané dôkazy vyhodnotil jednostranne v prospech žalovanej, čím dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom. Zotrvával na svojich skutkových tvrdeniach o poučení žalovanej o výške odplaty za jeden úkon právnej pomoci v konaní o vyporiadanie BSM. Uviedol, že žalovaná bola oboznámená s výškou odmeny za jeden úkon právnej pomoci, ktorú nenamietala, pričom o tejto bola oboznámená mimosúdnou výzvou zo dňa 11. 10. 2013, ktorú žalobca adresoval p. J. a zároveň e-mailom preposlal žalovanej na vedomie. Túto skutočnosť žalovaná nepoprela. Žalobca bol toho názoru, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil nie len hodnovernosť výpovede svedkyne T. B. (matka žalovanej - poznámka odvolacieho súdu), ale aj samotnej žalovanej. Zotrvával na tom, že žalovaná pri prevzatí právneho zastúpenia bola poučená o tom, ako sa vyporiadava BSM, ako sa vypočítava úkon právnej pomoci a s jeho výškou a že po skončení sporu jej malo byť predložené vyúčtovanie.

7. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalobcu k náhrade trov odvolacieho konania. Konštatovala, že konanie nebolo zaťažené takými vadami, ktoré žalobca vytká súdu prvej inštancie. Poprela, aby ju žalobca poučil o odmene za právny úkon v zmysle § 18 ods. 4 ZoA. Uviedla, že nikdy nepovažovala zastupovanie žalobcom výlučne za priateľskú rodinnú výpomoc bez povinnosti platby a aj preto sa snažila so žalobcom urovnať spor mimosúadne vyplatením sumy 3.000,-Eur.

8. Žalobca v odvolacej replike zotrval na podanom odvolacom návrhu. Považoval za zarážajúce ako súd prvej inštancie vyhodnotil tvrdenie žalovanej v tom smere, že hoci tvrdila, že zastupovanie spočiatku brala ako rodinnú výpomoc, neskôr svoju obranu zmenila na skutočnosť, že nebola poučená o výške tarifného úkonu, ale bola ochotná po vyúčtovaní uhradiť žalobcovi sumu 3.000,- Eur, ktorú považovala za adekvátnu. K replike doložil aj sťažnosť žalovanej na Slovenskú advokátsku komoru, nakoľko nemal vedomosť, či táto bolo do konania zo strany žalovanej predložená.

9. V rámci odvolacej dupliky, žalovaná taktiež zotrvala na svojom návrhu, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Rovnako zotrvala na svojej procesnej obrane, ktorú považovala od počiatku za konzistentnú a nemennú, a tvrdenia žalobcu považovala za zavádzajúce a nepravdivé. Uviedla, že s ohľadom na korektnosť ako aj príbuzenský vzťah, chcela spor so žalobcom vyriešiť zmierlivo a to úhradou sumy 3.000,- Eur.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

11. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Žalobca v odvolaní namietal viaceré odvolacie dôvody, a to podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, t.j. že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej

inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP.

15. K druhému uplatnenému odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to znamená, vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

16. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku okresného súdu a predchádzajúceho procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a v rozsahu námietok žalobcom vymedzených v podanom odvolaní dospel k záveru, že odvolanie nie je v danom prípade opodstatnené. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne právne závery o právach a povinnostiach sporových strán a rozsudok aj náležite odôvodnil.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca ako advokát zastupoval žalovanú v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 10C/168/2014 o vyporiadanie BSM medzi žalovanou v predmetnom konaní v procesnom postavení žalobkyne a jej bývalým manželom ako žalovaným. Po skončení tohto konania vyúčtoval žalovanej trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 10.524,67 Eur.

18. Podľa § 18 ods. 4 ZoA, advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne.

19. Z textu vyššie citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že nevyhnutnou obsahovou náležitosťou informačnej povinnosti advokáta ako dodávateľa služby vo vzťahu k jeho klientovi musí byť uvedený aj údaj o výške odmeny za úkon právnej služby a to pod sankciou, že advokátovi nárok na odmenu v prípade absencie poučenia o výške odmeny za úkon právnej pomoci nevznikne. Jedná sa o zákonnú požiadavku, nakoľko z pohľadu klienta ako spotrebiteľa je absolútne nemožné dospieť k poznatku, aké náklady môžu byť s právnym zastupovaním spojené. Ak si túto povinnosť nesplní a poskytne úkon právnej služby, zanikne mu zo zákona právo na odmenu za tento úkon právnej služby.

20. Uvedené ustanovenie teda nie je možné vykladať inak, než tak, že informácia musí predstavovať konkrétny číselný údaj o cene za jeden úkon právnej služby, pričom zákon neupravuje formu v akej má byť klientovi táto informácia poskytnutá, avšak v prípade súdneho konania zaťažuje dôkazne bremeno preukázania splnenia si tejto povinnosti advokáta ako žalobcu, ktorý sú uplatňuje voči svojmu klientovi nárok na zaplatenie sumy za poskytnuté právne služby.

21. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno o tom, že by si voči žalovanej ako klientke splnil svoju informačnú povinnosť v zmysle § 18 ods. 4 ZoA, pričom namietal spôsob ako súd prvej inštancie vyhodnotil dôkazy vykonané v konaní vo veci samej. Hodnotenie dôkazov predstavuje činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, a to každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že prvoištančný súd pri hodnotení dôkazov v plnej miere aplikoval ustanovenie § 191 ods. 1 CSP. K hodnoteniu vykonaných dôkazov odvolateľom v odvolaní, ktorého závery sa odlišujú od záverov okresného súdu odvolací súd uvádza, že nevyhodnotenie vykonaných dôkazov podľa predstáv odvolateľa nie je postupom porušujúcim právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie. Okresný súd správne vyhodnotil, že žalobca v konaní nepreukázal, aby si splnil svoju povinnosť v zmysle § 18 ods. 4 ZoA. Vo vzťahu k tvrdeniu odvolateľa, že žalovaná nepoprela, že mala vedieť o výške právneho úkonu

z mimosúdnej výzvy zo dňa 11. 10. 2013, ktorá jej mala byť zaslaná e-mailom na vedomie, odvolací súd uvádza, že žalovaná uvedené skutkové tvrdenie už poprela vo svojej duplike zo dňa 26. 04. 2018 (č. I. 88). Aj odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, žeby informoval žalovanú ako klientku o výške odmeny za úkon právnej služby za jej zastupovanie v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 10C/168/2014 tak, ako to vyžaduje § 18 ods. 4 ZoA. Správne preto rozhodol súd prvej inštancie, keď žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

22. Správne výrok o zamietnutí žaloby zodpovedá aj správny závislý výrok o trovách konania, preto ho odvolací súd ako vecne správny rovnako postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23. Žalovaná bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná preto jej odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP s použitím § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).